

Abstrakt

Rozhodování o léčbě na konci života pacienta představuje jednu z nejsložitějších otázek nejen medicíny a práva, ale i etiky a ekonomie. Při ukončování život udržující či život prodlužující léčby musí být ze strany lékaře respektován široký katalog práv pacienta - právo pacienta na život, zdraví, právo na důstojnost, právo na rozhodování o sobě samém - které si ovšem často na konci života pacienta mohou i vzájemně konkurovat. V současnosti není v ČR vytvořen dostatečný právní rámec, který by adekvátně zajišťoval právní jistotu pacientů na konci jejich života a jejich lékařů. Co se ukončování léčby pacienta týče, nelze si v každodenní klinické praxi vystačit toliko s tradičním respektem na vůli pacienta, je potřeba zohledňovat i medicínské parametry marné léčby. Přitom nelze opomíjet hrozbu mnohdy i velmi citelného právního postihu, který lékaři hrozí, pokud nebude respektovat vůli pacienta resp. pokud nebude postupovat lege artis.